

Οικολογικές καταστροφές

Δημήτρης Γεωργίου

Τσερνομπίλ

- Η χειρότερη έκρηξη σε πυρηνικό εργοστάσιο που γνώρισε ποτέ ο κόσμος συνέβη στις 26 Απριλίου 1986, όταν ένας από τους αντιδραστήρες του εργοστασίου της Ουκρανίας εξερράγη, καταλήγοντας στην απελευθέρωση τεράστιων ποσοτήτων ραδιενέργειας στην ατμόσφαιρα.

Bhopal

- Τα μεσάνυχτα της 2 Δεκεμβρίου 1984, ένα τραγικό ατύχημα στο εργοστάσιο παρασκευής φυτοφαρμάκων Union Carbide στην Bhopal της Ινδίας θα κατέληγε στη διαρροή 45 τόνων δηλητηριώδους μεθυλίου. Χιλιάδες άνθρωποι πέθαναν μέσα σε λίγες ώρες. Περισσότεροι θα ακολουθούσαν τους επόμενους μήνες, εκτοξεύοντας τον αριθμό των θυμάτων στους 15.000.

Κουβέιτ

- Ο Σάνταμ Χουσέιν γνώριζε ότι ο Πόλεμος του Κλπου είχε τελειώσει. Αφού δεν μπορούσε να έχει το Κουβέιτ, κανείς δεν θα καρπωνόταν τον πλούτο της πετρελαιοπαραγωγού χώρας! Ήταν το 1991 λοιπόν όταν ο Σαντάμ έστειλε τους άντρες του να ανατινάξουν τις πετρελαιοπηγές του Κουβέιτ: περίπου 600 πετρελαιοπηγές τυλίχθηκαν στις φλόγες, με τις φωτιές -που έφταναν κυριολεκτικά στον ουρανό- να καίνε για 7 μήνες. Η ευρύτερη περιοχή μολύνθηκε από τον τοξικό καπνό και την τέφρα, ενώ μαύρη βροχή έπεφτε, σχηματίζοντας λίμνες πετρελαίου.

Το τάνκερ Exxon Valdez

- Τη νύχτα της 24ης Μαρτίου 1989, το τάνκερ [Exxon Valdez](#) προσέκρουσε στον ύφαλο Bligh των παρθένων νερών της Αλάσκας: το πετρέλαιο άρχισε να χύνεται στη θάλασσα σχηματίζοντας μια πετρελαιοκηλίδα που έμελλε να φτάσει στα 10,8 εκατομμύρια γαλόνια και να απλωθεί σε μια ακτίνα πάνω από 500 μίλια, μολύνοντας ταυτόχρονα και μερικές χιλιάδες μιλίων ακτογραμμής. Εκατοντάδες χιλιάδες πουλιά, ψάρια, φώκιες και άλλα ζώα θα πέθαιναν ως αποτέλεσμα των δολοφονικών συνεπειών της πετρελαιοκηλίδας, παρά την άμεση κινητοποίηση 11.000 ανθρώπων και 1.000 σκαφών για τον καθαρισμό της. Η πετρελαιοκηλίδα του Exxon Valdez θεωρείται **η μεγαλύτερη περιβαλλοντική καταστροφή που δημιούργησε ποτέ ο άνθρωπος** σε ολόκληρη την αμερικανική ιστορία.

Το σύννεφο διοξίνης πάνω από τη Seveso

- Στις 10 Ιουλίου 1976, μια έκρηξη σε εργοστάσιο χημικών της βόρειας Ιταλίας απελευθέρωσε ένα παχύ και λευκό σύννεφο διοξίνης, που εγκαταστάθηκε γρήγορα πάνω από την πόλη [Seveso](#), στα βόρεια του Μιλάνου. Τα πρώτα θύματα ήταν τα ζώα, που πέθαιναν ανεξήγητα. Έπειτα από 4 ημέρες, η αρρώστια χτύπησε και τους ανθρώπους, με τα θύματα να υποφέρουν από ναυτία, συγκεχυμένη όραση, πληγές στο σώμα και άλλες σοβαρές δερματοπάθειες. Η πόλη εκκενώθηκε άρον-άρον τις επόμενες εβδομάδες, για να περιοριστούν οι συνέπειες.

